

ประโยค ๑ - ๒
 แปล มครเป็นไทย
 สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗

แปล โดยพยัญชนะ

๑. สตถา ตสฺสา (เทวียา) อากมนภาวํ ฌตฺวา, ยถา อุตฺตโน
 สนฺตึเก นิสินฺนา ภิกฺขุ น ปญฺญาชนฺติ; เอวมกาสิ ฯ สาปิ กจฺจนฺตี
 กจฺจนฺตี สตฺถุ สรีโรโต นิกฺขนฺตรสฺมิโย ทิสฺวา ตเถว จินฺเตตฺวา สตฺถารํ
 อุปสงฺกมิตฺวา วนฺทิตฺวา เอกมฺนตํ จิตฺตา ปุจฺฉนฺติ “ภนฺเต มหาภปฺปิโน ตุมฺเห
 อุตฺทิสฺส นิกฺขนฺโต, อากเตตฺถ มณฺเณ, กหํ โส, อมฺหากํปิ นํ
 ทสฺเสถาติ ฯ “นีสึทถ ตาว, อิเชว ตํ ปสฺสึสฺเสถาติ ฯ ตา สพฺพปาปี
 (อิตฺถึโย) ตฺถุจฺจิตฺตา นีสึทฺสฺส ฯ สตฺถา อนฺุปฺพุพิกถํ กเถสิ ฯ อโนชา เทวี
 เทสนาวสานเน สปริวารา โสตาปตฺติผลํ ปาปฺณิ ฯ มหาภปฺปินฺตฺเถโร ตาสํ
 วทฺธิตํ ฐมฺมเทสนํ สฺถนฺนโต สปริวารโร สห ปฏฺฐิสฺมภิทาหิ อรหตฺตํ
 ปาปฺณิ ฯ ตสฺมี ขณฺเ สตฺถา ตาสํ เต ภิกฺขุ อรหตฺตํ ปตฺเต ทสฺเสสิ ฯ
 ตาสํ กิร จิตฺตํ เอกกฺกํ น ภเวยฺย, เตน มกฺคผลานิ ปตฺตํ น สกฺกณฺเณยฺย;
 ตสฺมา อจฺลสฺสทฺธาเย ปตฺติจฺจิตฺกาเล ตาสํ เต ภิกฺขุ อรหตฺตํ ปตฺเต
 ทสฺเสสิ ฯ ตาปิ เต ทิสฺวา ปญฺจปฺปตฺติจฺจิตฺเตน วนฺทิตฺวา “ภนฺเต ตุมฺหากํ
 ตาว ปพฺพชิตฺกิจฺจํ มตฺถกํ ปตฺตฺนฺติ วตฺวา สตฺถารํ วนฺทิตฺวา เอกมฺนตํ
 จิตฺตา ปพฺพชฺชํ ยาจึสฺสุ ฯ “เอวํ กิร วุตฺเต, สตฺถา อุปฺปทวณฺณาย อากมนํ
 จินฺเตสิตี เอกจฺเจ วทฺนฺติ ฯ

แปล โดยอรรถ

๒. สตุถา ปน ตา อุปาสิกัาโย อาห “สาวคถึ คนตุวา
 ภิกขุณฺสปัสสเย ปพฺพชถาติฯ ตา อนุปฺพุเพน จาริกญจรมานา อนุตรามคฺเค
 มหาชเนน อภิหฺนุสทฺการสมฺมานา ปทสาว วิสติโยชนสติกํ มคฺคํ คนตุวา
 ภิกขุณฺสปัสสเย ปพฺพชิตฺวา อรหตฺตํ ปาปฺณิสฺสุฯ สตุถาปี ภิกขุสหสฺสํ
 อาทาย อากาเสเนว เขตวนํ อคมาสิฯ

ตตร สฺทํ อายสฺมา มหาภปฺปิโน รตฺติญฺจานทิวาญฺจานาทีสุ “อโห
 สฺขํ, อโห สฺขนฺติ อุทานํ อุทานนฺโต วิจฺรติฯ ภิกขุ ภควโต อาโรเจสุ
 “ภนฺเต มหาภปฺปิโน `อโห สฺขํ, อโห สฺขนฺติ อุทานํ อุทานนฺโต วิจฺรติ,
 อตฺตโน รชฺชสฺขํ อารพฺภ กเถติ มณฺเฑติฯ สตุถา ตํ ปกฺโกสาเปตฺวา
 “สจฺจํ กิร ตฺวํ ภปฺปิน กามสฺขํ รชฺชสฺขํ อารพฺภ อุทานํ อุทานนฺตีติฯ
 “ภควา เม ภนฺเต ตํ อารพฺภ อุทานภาวํ วา อนุทานภาวํ วา ชานาตีติฯ
 สตุถา “น ภิกขเว มม ปฺตุโต กามสฺขํ รชฺชสฺขํ อารพฺภ อุทานํ
 อุทานนฺติ, ปฺตุตสฺส ปน เม ฌมฺมปีติ อุปฺปชฺชติ, โส อมตฺมทานิพฺพานํ
 อารพฺภ เอวํ อุทานํ อุทานนฺตีติ อาหฯ

ให้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ๑ - ๒

แปล มครเป็นไทย

แปล โดยพยัญชนะ

๑. อ. พระศาสดา ทรงทราบแล้วซึ่งความเป็นคืออันเสด็จมา แห่งพระเทวินัน ได้ทรงกระทำแล้วโดย - อ. ภิกษุ ท. ผู้นั่งแล้วในสำนักของพระองค์ ย่อมไม่ปรากฏโดยประการใด - ประการนั้น ๆ อ. พระเทวีเมื่อนั้น เสด็จไปอยู่ เสด็จไปอยู่ ทรงเห็นแล้วซึ่งพระรัศมีอันชานออกแล้ว ท. จากพระสรีระของพระศาสดา ทรงคิดแล้วเหมือนอย่างนั้นนั่นเทียว เสด็จเข้าไปเฝ้าแล้ว ซึ่งพระศาสดา ถวายบังคมแล้ว ประทับยืนอยู่แล้ว ณ ที่สุดส่วนข้างหนึ่ง ทูลถามแล้วว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ อ. พระราชาพระนามว่ามหากัปปิณะ เสด็จออกแล้วจะจงซึ่งพระองค์ อ. พระราชาพระองค์นั้น เห็นจะเสด็จมาแล้ว ในที่นี้ อ. พระราชาพระองค์นั้น ย่อมประทับอยู่ ณ ที่ไหน อ. พระองค์ ของจ แสดงซึ่งพระราชาพระองค์นั้น แม่แก่หม่อมฉัน ท. ดังนี้ ๆ อ. พระศาสดา ตรัสแล้วว่า อ. เธอ ท. จงนั่งก่อน อ.เธอ ท. จักเห็นซึ่งพระราชานั้น ในที่นี้ นั่นเทียว ดังนี้ ๆ อ. หญิง ท. เหล่านั้น แม่ทั้งปวง เป็นผู้มิจิตยินดีแล้ว เป็นนั่งแล้ว ๆ อ. พระศาสดา ตรัสแล้วซึ่งอนุบุพพิกธา ๆ อ. พระเทวีพระนามว่า โอนชา ผู้เป็นไปกับด้วยบริวาร บรรลุแล้วซึ่งโศดาปัตติผล ในกาลเป็นที่สุดลง แห่งพระเทศนา ๆ อ. พระเถระชื่อว่ามหากัปปิณะ พังอยู่ซึ่งพระธรรมเทศนา อันอันพระศาสดาทรงให้เจริญแล้วแก่หญิง ท. เหล่านั้น ผู้เป็นไปกับด้วยบริวาร บรรลุแล้วซึ่งพระอรหัตพร้อมทั้งปฏิสัมภิทา ท. ๆ ในขณะนั้น อ. พระศาสดา ทรงแสดงแล้วซึ่งภิกษุ ท. เหล่านั้นผู้บรรลุแล้วซึ่งพระอรหัต แก่หญิง ท. เหล่านั้น ๆ ได้ยินว่า อ. จิตของหญิง ท. เหล่านั้น เป็นธรรมชาติมีอารมณ์เดียว ไม่พึงเป็น เพราะเหตุนี้ อ. หญิง ท. เหล่านั้น ไม่พึงอาจเพื่ออันบรรลุซึ่งมรรค และผล ท. เพราะฉะนั้น อ. พระศาสดา ทรงแสดงแล้วซึ่งภิกษุ ท. เหล่านั้น

ผู้บรรลุแล้วซึ่งพระอรหันต์ เก้าหญิง ท. เหล่านั้น ในกาลแห่งหญิง ท. เหล่านั้น ตั้งอยู่เฉพาะแล้วในศรัทธาอันไม่หวั่นไหว ๆ อ. หญิง ท. แม้เหล่านั้น เห็นแล้ว ซึ่งภิกษุ ท. เหล่านั้น ไหว้แล้ว ด้วยการตั้งไว้เฉพาะซึ่งองค์ห้า กล่าวแล้วว่า ข้าแต่ท่านผู้เจริญ อ. กิจแห่งบรรพชิตของท่าน ท. ถึงแล้วซึ่งที่สุด ก่อน ดังนี้ ถวายบังคมแล้วซึ่งพระศาสดา ยืนอยู่แล้ว ณ ที่สุดส่วนข้างหนึ่ง ทูลขอแล้ว ซึ่งการบรรพชา ๆ อ. อาจารย์ ท. บางพวกย่อมกล่าวว่า ได้ยินว่า ครั้นเมื่อคำ อย่างนี้อันหญิง ท. เหล่านั้นกราบทูลแล้ว อ. พระศาสดาทรงดำริแล้วซึ่งการมา แห่งภิกษุณีชื่อว่าอุบลวรรณา ดังนี้ ๆ

แปล โดยอรรถ

๒. ก็พระบรมศาสดาตรัสกะอุบาสิกาเหล่านั้นว่า พวกเธอจงไป พระนครสาวัตถี บวชในสำนักภิกษุณี ๆ อุบาสิกาเหล่านั้น เทียวจาริกไปตาม ลำดับ ในระหว่างทางก็มีมหาชนนำสักการะและสัมมานะมาให้ เดินเท้า สิ้นระยะทางหนึ่งร้อยยี่สิบโยชน์ทีเดียว บวชในสำนักภิกษุณี บรรลุพระอรหันต์ แล้ว ๆ แม้พระบรมศาสดา ทรงพากิษุหนึ่งพันรูปไปสู่พระวิหารชื่อว่าเชตะวัน ทางอากาศทีเดียว ๆ

ได้ยินว่า บรรดาภิกษุเหล่านั้น ท่านพระมหากัปปินะเที่ยวเปล่งอุทาน ในที่พักกลางคืนและที่พักกลางวันเป็นต้นว่า สุขจริง สุขจริง ๆ ภิกษุทั้งหลาย กราบทูลพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระมหากัปปินะเที่ยว เปล่งอุทานว่า สุขจริง สุขจริง ดังนี้ พระมหากัปปินะนั้นเห็นจะกล่าวปรารภ ความสุขในราชสมบัติของตน ๆ พระบรมศาสดา รับสั่งให้เรียกพระมหากัปปินะ นั้นมา ตรัสถามว่า กัปปินะ ได้ยินว่า เธอเปล่งอุทานปรารภความสุขในกาม ความสุขในราชสมบัติจริงหรือ ๆ พระมหากัปปินะกราบทูลว่า ข้าแต่พระองค์ ผู้เจริญ พระผู้มีพระภาคเจ้าย่อมทรงทราบความที่ข้าพระองค์เปล่งอุทานหรือ

ไม่เปล่งอุทานปรารถความสุขในกาม ความสุขในราชสมบัตินั้น ๆ พระบรม
ศาสดาครั้สว่า ภิกษุทั้งหลาย บุตรของเราหาได้เปล่งอุทานปรารถความสุข
ในกาม ความสุขในราชสมบัติไม่ แต่ความอิมใจในธรรมเกิดแก่บุตรของเรา
เธอจึงเปล่งอุทานอย่างนี้ ปรารถนอมตมทานิพพาน ๆ

พระศรีคัมภีรญาณ สมมาปญโธ
สนามหลวงแผนกบาลี

วัดปากน้ำ

เฉลย
ตรวจแก้.